

dala skutečnosti. Názor, jímž se rozsudek v těchto úvahách řídil, jest mylný. Škodou na majetku po rozumu § 197 tr. zák. jest ovšem jakékoliv zmenšení jmění dotčené osoby. Avšak zmenšení jmění nenastane, a dotčená osoba není na majetku a není ani jinak poškozena, je-li úbytek ze jmění nastavší tím, že v důsledku lstivého klamu byla ze jmění vybavena složka aktiv, vyvážena tím, že současně nastalo v témže rozsahu zmenšení pasiv zánikem závazku, čili byla-li osoba, z jejíhož jmění byla věc, najmě peněžitá částka důsledkem klamu jiné osobě vydána, povinna, by věc tu nebo věc téhož druhu a téže hodnoty, najmě tutěž částku peněz odevzdala osobě, do jejíhož jmění se věc ta dostala opatřením, k němuž přiměl pachatel dotčenou osobu klamem. Lstivé vylákaní splnění platného závazku není podvodem podle § 197 tr. zák., najmě není podvodem, vyláká-li věřitel na dlužníku nebo třeba na osobě za dlužníka jednající jen, čím mu byl dlužník povinen, a odpovědnosti podle § 197 tr. zák. jest pachatel v důsledku ustanovení § 2 písm. e) tr. zák. prost i, předpokládal-li pro omyl skutkový, najmě pro mylný výklad ustanovení, jež nejsou z ustanovení trestního zákona (§ 3 tr. zák.), že mu jest osoba, na níž anebo v jejíž neprospěch určité splnění klamem vymohl, tímto plněním povinna (srov. rozh. čís. 3407, 3537, 3703 sb. nejv. s.). Uznal-li tudíž soud v napadeném rozsudku stěžovatele Sch-a v onom směru vinným, aniž zjistil, že Sch-ova obhajoba, že mu přísluší pohledávka ve výši »způsobené škody«, správně ve výši vylákaného ručení, není pravdivá, spočívá tato část rozsudku na nesprávném použití zákona, tak že jest rozsudek v ní stížen v neprospěch obžalovaného Sch-a zmatekem čís. 9 písm. a) § 281 tr. ř., k němuž jest, ač není stížností uplatňován, přihlížeti z povinnosti úřední podle druhé věty § 290 tr. ř.

Čís. 4499.

Ustanovení § 250 tr. zák. lze použítí jen pro okolnosti přitěžující (§ 265 posl. odst. tr. zák.).

Jde o zmatek čís. 11 § 281 tr. ř. (vykročením z trestní moci), zostril-li soud trest podle první sazby § 337 tr. zák., ač tu nebylo okolností přitěžujících, a použito jen § 266 tr. zák., nikoli § 260 b) tr. zák.

(Rozh. ze dne 18. října 1932, Zm I 580/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení zmateční stížností obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 9. března 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle §§ 335, 337 tr. zák., zamítl, pokud napadla výrok o vině. Vyhověl jí však, pokud napadla výrok o trestu a výrok ten zrušil, pokud uznal na zostrění uloženého trestu jedním postem měsíčně. Jinak zůstal výrok nedotčen. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Na přečin nedbalého těžkého uškození na těle, jímž byl stěžovatel uznán vinným, je v § 337 tr. zák. stanoven trest tuhého vězení od šesti měsíců až do dvou let bez zostrění. Arciť lze podle první věty § 250 tr.

zák. trest ten zostřiti; než ustanovení § 250 tr. zák. má se, jak plyne z poslední věty § 265 tr. zák., použití jen pro okolnosti přitěžující. Toho předpokladu tu není. Uvádějíť rozhodovací důvody výslovně, že přitěžujícím nebylo shledáno nic, a toto stanovisko rozsudku je správné, an význam zvláště nebezpečných okolností, jež by jinak mohly opodstatniti přitěžující okolnost uvedenou v § 263 c) tr. zák., je vyčerpán podřaděním skutku pod ustanovení § 337 tr. zák. a jinak nejsou rozsudkem zjištěny skutečnosti s hlediska § 263 tr. zák. závažné. Rozsudek nepoužil ani práva zaměňovacího podle § 260 b) tr. zák., opravňujícího nebo třeba zavazujícího ke zostření trestu, nýbrž jen práva zmírňovacího podle § 266 tr. zák., který takové oprávnění soudu nepropůjčuje. Zostřil-li soud přes to v napadeném rozsudku trest stěžovateli uložený jedním postem měsíčně, vykročil tím ze své moci trestní a zatížil — jak stížnost právem vytýká — rozsudek zmatkem uvedeným v § 281 čís. 11 tr. ř. Proto bylo v tomto směru stížnosti vyhověti a uznati, jak se stalo.

Čís. 4500.

Přísada škrobu do uzenářských výrobků (kromě jaternic) podléhá deklaraci a musí býti v obchodech, kde se zboží prodává, učiněna obecnstvu patrnou.

Ochrany § 68 tr. zák. požívá i nepřisežný smluvní úředník městských jatek, vedoucí účetnictví podniku a vybírající obecní dávky a státní daň z masa; jde o vynucení výkonu jeho služby po rozumu § 81 tr. zák., byl-li donucen k odvážení a ke zdanění dobytka, přivezeného do jatek k porážce.

(Rozh. ze dne 18. října 1932, Zm II 281/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 20. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem podle § 11 čís. 1 a 2 zákona ze dne 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost vytýká napadenému rozsudku zmatečnost podle čís. 4, čís. 5 a čís. 9, správně 10 § 281 tr. ř., je však ve všech směrech neodůvodněna. Obhájce navrhl slyšení znalců z oboru uzenářství o tom, že se bramborová moučka musí dáti do salámů, by maso drželo pohromadě. Návrh byl soudním sborem, jenž vynesl rozsudek, opomenut, a to právem. Podle druhého odstavce § 13 zákona o potravinách čís. 89/1897 není sice pokládati za zfalšování, přimísí-li se k potravině neškodná látka nebo smísí-li se potravinu s neškodnými prostředky, by potravinu byla učiněna . . . . . způsobilejší ke spotřebě; avšak přípustnost přísady je vázána podmínkou, že se postupem tím váha nebo míra potravinu nezvýší a menší jakost potravinu nezakryje za účelem klamání. Že z těchto mezi nebylo vykročeno, nebylo ani návrhem uplatňováno, ani — třebaže stěžovatel tvrdil, že přísady bylo tak málo, že salám tím nepozbyl na ceně, — ostatními výsledky hlavního přelíčení napovězeno, takže kladný výsledek výslechu znalců nemohl sloužiti k obhajobě stěžovatelově, nanejvýš nemohl ho zprostiti odpovědnosti podle §§ 11 čís. 1